

[Jens Jensen.]

yde vederlag for varetagelsen af disse hverv. Jeg giver den højtærede indenrigsminister ret i, at de kommunale opgaver i de senere år har været i en mægtig udvikling, og at det spørgsmål, hvis en sådan udvikling yderligere tager fart, efterhånden vil melde sig, om det ikke vil være nødvendigt at give kommunalfolkene et vist vederlag for dette arbejde. Udviklingen tog allerede fart i 1933, da vi gennemførte socialreformen, men har taget særlig stærkt fart under besættelsen og også i tiden derefter. Jeg tror, det bliver nødvendigt at standse denne udvikling, og jeg er også af den opfattelse, at det vil blive nødvendigt at finde frem til en afvikling og begrænsning på det kommunale område. Denne enorme udvikling har, såvidt jeg kan skønne, nærmest karakteren af, at det offentlige vil ordne alt og alle. Jeg bedømmer det således, at de kommunale opgaver på en række områder, hvor lovgivningen og de kommunale råd nu prøver på at ordne tingene, bedst vil kunne løses af borgerne selv. Det viser sig tit og ofte, at det, når de offentlige myndigheder griber ind, fører til det resultat, at der må ansættes større personale, hvilket atter medfører dyrere administration, og følgen bliver, at de kommunale skatter stiger og stiger. Det er min erfaring som kommunalmand, at vi allerede er nået dertil, at de kommunale rådmænd i mange spørgsmål i høj grad må henvende sig til de kommunale tjenestemænd om fortolkningen af så den ene lov og så den anden for ikke at tale om bekendtgørelser og cirkulærer. Det er klart, at en så om sig gribende lovgivning får til følge, at det særlig bliver de kommunale tjenestemænd, der får indflydelsen i de kommunale råd i stedet for, som det var hensigten, de folkevalgte rådmænd. Jeg vil derfor ved denne lejlighed sige til den højtærede indenrigsminister, som jo er en fornuftig mand: prøv at tage under overvejelse, om der ikke er mulighed for at begrænse lovgivningen for kommunerne og søg helst en forsvarlig afvikling.

Hvis nu ministeren vil gå den vej, er spørgsmålet om aflønning til rådsmedlemmerne ikke aktuelt, vi vil i så fald være i stand til at fortsætte med den nugældende ordning, hvorefter rådsmedlemmerne — med undtagelse af borgmestre, sognerådsformænd og enkelte socialvalgsformænd, som oppebærer vederlag — kan fortsætte med at gøre en kommunal indsats uden vederlag.

Det forekommer mig, at vi er nået dertil, at den offentlige administration må bringes

ned på et forsvarligt niveau, og at skatterne må bringes ned på en sådan størrelse, at skatteyderne kan betale dem. De kommunale valg, vi for kort tid siden har haft, viste, såvidt jeg kan bedømme det, at de kommunale skatter er af en sådan størrelse, at man ønsker dem reduceret. Skatteyderne kan simpelthen ikke fortsætte med at betale disse mægtige skatter. Det er også min opfattelse, at kommunernes budgetter efterhånden har nået en sådan højde, at mange kommunalfolk er blevet betænkelige ved den stærke udvikling.

Jeg har iøvrigt ikke mange bemærkninger at gøre om lovforslagene. Der er ikke opnået enighed i det andet høje ting, men jeg vil dog gerne sige, at det er bestemmelsen om diæter for møder, som vi særlig er imod. Vi er også imod, at der skal ydes vederlag for fraværelse fra hjemstedet. Jeg er egentlig bange for, at det, hvis man vedtager en bestemmelse om, at der skal gives betaling for sognerådsmøder og udvalgs møder, for det første vil betyde en ikke ringe udgift for kommunekassen og for det andet kan føre til, at man mange steder fristes til at ændre aftenmøder til dagmøder, hvad der vil betyde en ekstra udgift for skatteyderne, samtidig med at det faktisk er tidsspilde for rådsmedlemmerne.

Jeg ønsker ikke udvalg nedsat med henblik på de to lovforslag. Vi vil ikke forhindre indenrigsministeren i at få dem gennemført og få lovene sat i kraft. I fortsættelse af disse bemærkninger om lovforslagene skal jeg derfor blot sige, at jeg på mit partis vegne ikke kan medvirke til deres gennemførelse, og at mit parti vil stemme imod dem ved afstemningen her i landstinget.

Malechau: De to lovforslag, vi her behandler, omhandler forskellige forhold vedrørende kommunernes styrelse.

Hvad angår deres indhold, kan jeg sige, at noget af det, der står i dem, vel nok er godt, men en del af det er mindre godt, og meget af det er efter vor opfattelse dårligt. Lovforslagene indeholder adskiligt, som vi fra konservativ side ikke kan tiltræde, det gælder navnlig bestemmelsen om vederlag til indehavere af kommunale hverv. Efter min opfattelse bør sådanne hverv være tillidshverv, og derfor bør de også være ulønnede. Vor stilling til dette punkt vil ikke være ukendt, idet lovforslagene, som det allerede er nævnt, har gennemgået en grundig behandling i det andet høje ting, hvor vor stilling er blevet præciseret, også gennem vor afstemning ved tredje behandling.